

1-0 **JUDICI AL PROCÉS**

<<<

El judici ha permès espremer molts sentiments. Però ahir, amb l'últim torn de paraula dels presos, només es podia experimentar tristesa. Queda la feina dels jutges que firmaran la sentència. Dues certeses sobre això: no agradarà a tothom i impactarà, no només en els presos, sinó sobre tots i cadascun de nosaltres. Hi ha qui creu que Espanya no és una democràcia. Aquesta afirmació no és raonable. Sí que ho són les que matisen que aquesta democràcia no ha sabut superar amb èxit la prova d'estrès a què el va sotmetre el 2017 l'independentisme català; que tampoc va actuar, al seu torn, amb l'exigència de pulcritud democràtica que reivindica i patrimonialitza.

Això és el que hem vist en el judici. Una democràcia que s'aferra al procediment per justificar acusacions gravíssimes sustentades en retalls de diari i apunts en xar-

Anàlisi

Josep Martí Blanch
PERIODISTA

Una sentència per tornar a la realitat

xes socials; i uns acusats posats davant d'un doble mirall d'irresponsabilitat i frivolitat política que, a desgrat de molts, no figura en el Codi Penal. L'advocat defensor de **Quim Forn, Javier Melero**, és qui millor ha resumit les dues coses. Cap comunicador podrà igualar-lo en claredat expositiva.

La plantilla de les acusacions ha sigut la de dibuixar una Catalunya copiada de la del País Basc dels anys de plom del terrorisme, corregida i augmentada. I és aquí

Ni la democràcia espanyola va estar a l'altura ni l'independentisme va actuar amb pulcritud

on sí que es pot afirmar que la democràcia espanyola ha demostrat no estar a l'altura. Perquè ni ha sigut possible parlar de tot en absència de violència, com tantes vegades s'havia dit quan ETA era una realitat, ni es pot tractar els

acusats (des del punt de vista de les penes que se sol·liciten i dels delictes que se'ls imputen) com si fossin terroristes amb les mans tacades de sang. Pot ser que hi hagi una excusa jurídica per fer-ho, però aquesta coartada no supera el filtre del sentit comú, menys encara després del que s'ha vist en aquests quatre mesos de judici televisat. Va ser a la tornada de l'estiu del 2017 que va començar a construir-se el relat de la suposada violència. Va començar amb informacions que descrivien Catalunya com un escenari de *kale borroka*. Tota la resta es van anar afegint a mesura que els esdeveniments polítics adquirien més gravetat. Finalment es va fer encaixar tot fins a assentar la tesi de rebellió i sedició que va passar, com el corrent entre materials conductors, de les tertúlies i les columnes d'opinió als atestats policials, la fiscalia, al jutge d'instrucció i al Suprem.

La sentència hauria de ser una oportunitat per tornar-nos al terreny de la realitat del que sí que va passar que, sent greu, no encaixa amb el que s'ha jutjat. Hi ha qui creurà que aquesta és una afirmació de part que no té res a veure res amb la justícia, de la mateixa manera que d'altres pensaran que és d'un infantilisme tenaç perquè la sentència està escrita des de fa molt de temps. Els primers sens dubte tenen raó, ja que en aquestes línies no hi ha res més que la meua veritat. Pot ser que fins i tot també tinguin els segons. Tot i així, mentre l'última paraula encara estigui als llimbs, val la pena agafar-se al desig, també expressat pels acusats, que el vist per a sentència acabi sent una oportunitat de tornar-nos a una complexa realitat que exigeix menys togues i més responsabilitat política a tots els fronts. ≡

La jutge no veu «organització criminal» en l'1-0

► La magistrada rebutja imputar a 28 processats el delictes que volia la fiscalia

► Al·lega que no tenien «infraestructura» per dur a terme un «pla criminal»

J. G. ALBALAT
BARCELONA

La jutge Alejandra Gil, que investiga l'organització del referèndum unilateral de l'1-0, va rebutjar ahir les pretensions de la fiscalia de processar per «organització criminal» a 28 dels 30 investigats per aquests preparatius, entre ells alts càrrecs de la Generalitat, a l'entendre que no tenien la «infraestructura adequada per dur a terme un pla criminal» i que no els unia un «acord associatiu durador, i no purament transitori», requisits que exigeix el delictes d'organització criminal, penat amb fins a vuit anys de presó.

El Jutjat d'Instrucció número 13 de Barcelona va desestimar així el recurs presentat per la Fiscalia de Barcelona, que plantejava afegir organització criminal als delictes de malversació, prevaricació, desobediència, falsedat documental i reve-

lació de secrets pels quals la jutge va processar exalts càrrecs, tècnics i empresaris presumptament involucrats en la logística del referèndum unilateral, entre ells exsecretaris generals de Presidència, Treball, Patrimoni i Relacions Internacionals, i la cúpula de la ràdio i la televisió catalanes.

La magistrada va rebutjar la majoria de les al·legacions de les defenses i, tot i que remarca que «tots van actuar conjuntament i concertadament» per desviar les despeses de l'1-0, afirma que de la investigació practicada no es desprèn que els processats comptessin amb «la infraestructura adequada per dur a terme un pla criminal». No obstant, recorda a la fiscalia i a l'acusació popular, exercida per Vox, que això no els vincula, i per això podran atribuir organització criminal als imputats en els seus respectius escrits de qualificació, pre-

► Concentració d'Òmnium Cultural al passeig de Lluís Companys de Barcelona, ahir.

Alts càrrecs del Govern i del Diplocat, i la cúpula de TV-3 i Catalunya Ràdio, entre els encausats

vis al judici. A més, la jutge remarca que durant la instrucció de la causa no s'ha advertit a cap dels processats que se'ls investigava «per formar part d'una organització criminal, com a mínim, de dues persones que, de manera estable o per temps indefinit, es dedicaven a cometre delictes».

FIANÇA CONFIRMADA // La magistrada manté la fiança de 5,8 milions d'euros que va fixar als 17 processats per malversació, quantitat ja pagada i que les defenses van recórrer amb l'argument que no podia ser superior als 2,1 milions imposats com a responsabilitat civil als líders independentistes jutjats al Tribunal Suprem. La sentència re-

butja també el recurs presentat per la defensa del director de Catalunya Ràdio, Saül Gordillo, que va al·legar que dos directius de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) li van parlar una «trampa» i el van pressionar perquè assumís responsabilitats que no tenia sobre l'emissió dels anuncis de l'1-0.

La jutge addueix que els missatges de Whatsapp que va aportar la defensa de Gordillo per apuntalar la seva tesi no desvirtuen els indicis de desobediència, perquè en aquests missatges va afirmar que no veia «problema» en el contingut de l'anunci de l'1-0 i, finalment, va dir no tenir «objecció» que s'emetés l'anunci, «dins de les seves competències». ≡

ALBERT BERTRAN